

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> ČERVEN >>> 104. sezóna 2013/14

TAJFUN JMÉNEM PETRA PARVONIČOVÁ

ZOJČIN BYT V REŽII JANUSZE KLIMSZY

NOVÝ INPROJEKT PŘEDSTAVÍ ELFRIEDE JELINEKOVOU

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM ➡ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU ➡* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

ČERVEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	3.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 21:30	6. REPRÍZA	F
STŘEDA	4.	18:15	JEPTIŠKY	KONEC 20:35	19. REPRÍZA	ZADÁNO
ČTVRTEK	5.	18:00	CABARET	KONEC 20:45	12. REPRÍZA	Z
PÁTEK	6.	17:00	BETA TANČÍ			
			Závěrečný pořad Tanečního centra BETA při DDM BETA Pardubice.			
		19:30	BETA TANČÍ			
NEDĚLE	8.	11:00	HEJBLATA			
			Taneční představení školy InDance. Zatančí všichni žáci taneční školy z Chrudimi a Pardubic, vystoupí i soubor Pop Balet, Praha.			
ÚTERÝ	10.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 21:30	7. REPRÍZA	A
STŘEDA	11.	19:00	Z. Kafková – M. Kubec / VÍKEND S BOHEM			 str. 24
			Zamyšlení nad věcmi vážnými i neváznými... Hrají M. Kubec, M. Ruml a F. Kubec. Režie M. Kubec. Výtěžek z představení bude použit na rekondiční pobyt pro osoby se zdravotním postižením, který pořádá Svaz postižených civilizačními chorobami Chrudim.			
ČTVRTEK	12.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 21:30	8. REPRÍZA	C
PÁTEK	13.	10:00	ZOJČIN BYT	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		
		19:00	CABARET	KONEC 21:45	13. REPRÍZA	H
SOBOTA	14.	19:00	ZOJČIN BYT			PREMIÉRA P1
NEDĚLE	15.	19:00	ZOJČIN BYT			PREMIÉRA P2
PONDĚLÍ	16.	16:30	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Polabiny			
		19:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Polabiny			
ÚTERÝ	17.	17:30	JMÉNO RŮŽE	KONEC 19:55	16. REPRÍZA	J
STŘEDA	18.	10:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 12:10	23. REPRÍZA	ŠK
		18:00	ZOJČIN BYT		3. REPRÍZA	X

ČTVRTEK	19.	9:00	TANECBOOK			ŠK
			Taneční představení o virtuální realitě, nereálných vztazích a problémech současné internetové společnosti. Choreografie M. Piskořová Veselá. Taneční soubor Pop Balet, Praha			
		11:00	TANECBOOK			ŠK
		17:30	ROZBITÝ DŽBÁN	⇌	KONEC 19:10 16. REPRIZA	S
PÁTEK	20.	15:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH			
			Závěrečné vystoupení školního roku 2013/14 Pohybového studia HROCH při DDM BETA Pardubice.			
		18:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH			
SOBOTA	21.	13:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH			
		16:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH			
NEDĚLE	22.	19:00	E. Murphyová / TŘI HOLKY JAKO KVĚT			
			Tři ženy. Vnučka, matka a babička nám s velkou dávkou humoru a sebeironie postupně svěřují své radosti, trápení i nejskrytější tajemství. Hrají E. Balzerová, I. Pazderková a M. Doležalová. Režie J. Jirků. Divadlo Na Fidlovačce, Praha			
PONĚLÍ	23.	8:30	I. B. Singer – D. Špalková / O ŠTĚSTÍ A NEŠTĚSTÍ			ŠK
			Příběh o prostém mládenci Tamovi, o kterého soupeří Mazel duch štěstí se Šlimazelem duchem neštěstí. Vsaďte si, kdo vyhraje... Vyprávění inspirované židovskou moudrostí, které věří v sílu člověka. Režie O. Spišák. Divadlo Drak, Hradec Králové			
		10:30	O ŠTĚSTÍ A NEŠTĚSTÍ			ŠK
ÚTERÝ	24.	10:00	CHARLEYOVA TETA		KONEC 12:30 42. REPRIZA	ŠK
		17:00	ROZBITÝ DŽBÁN	⇌	KONEC 18:40 17. REPRIZA	L
STŘEDA	25.	10:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY		KONEC 12:45 117. REPRIZA	ŠK
		19:00	ZOJČIN BYT		4. REPRIZA	B
PÁTEK	27.	19:00	BESÍDKA 2014			
			Kulturní Divadlo Sklep se svým stále stejným, přesto však vždy jiným představením.			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONĚLÍ	9.	19:00	JETBEAT – COMEBACK... A MŮŽETE SI ZA TO SAMI!	🔗	str. 12–13	
			V letošní sezóně poslední večer hudebního cyklu agentury Pardubický bigbeat včera a dnes , ve kterém vystoupí divadelní kapela Můžete si za to sami! a po loňské personální změně i skupina JetBeat – revivalová kapela zaměřující se na období 60. a 70. let (Beatles, Rolling Stones, Who, Kinks).			
ÚTERÝ	10.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ		KONEC 21:10 10. REPRIZA	F1
STŘEDA	11.	19:00	JEPTIŠKY		KONEC 21:20 20. REPRIZA	

PONDĚLÍ	16.	19:00	E. Jelinek / POUTNÍK	 str. 18
Dramolet o pouti vnějším i vnitřním světem autorčina otce, jeho žitím a ne-žitím. Uvádíme v cyklu INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek) . Režie J. Augustín j. h.				
ÚTERÝ	17.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20 21. REPRÍZA F2
PÁTEK	20.	10:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 12:10 11. REPRÍZA VG2
ČTVRTEK	26.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 21:10 12. REPRÍZA C1

KUNĚTICKÁ HORA

 str. 13

NEDĚLE	1.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10 32. REPRÍZA
PÁTEK	6.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10 33. REPRÍZA
SOBOTA	7.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10 34. REPRÍZA
NEDĚLE	8.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10 35. REPRÍZA
PÁTEK	13.	20:00	CONCERTINO – LENKA FILIPOVÁ A JEJÍ HOSTÉ	
V rámci koncertu s celou řadou úprav věhlasných skladeb pro klasicou kytaru zazní i úpravy lidových písní, šansonů, ukázky keltských skladeb i několik největších hitů.				
NEDĚLE	15.	16:00	O. Sekora – J. Galinová – J. Turek / BROUK PYTLÍK	
Pohádka s písničkami plná dobrodružství slavného „všeuměla“ a „všeználka“. Hraje, zpívá a tančí celé Docela velké divadlo, Litvínov . Režie J. Galin, choreografie L. Masárová.				
ČTVRTEK	19.	20:30	JAREK NOHAVICA	
Koncert významného českého písničkáře, textaře a básníka s vynikajícím polským akordeonistou R. Kuśmierskim .				
PÁTEK	20.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10 36. REPRÍZA
SOBOTA	21.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10 37. REPRÍZA
NEDĚLE	22.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10 38. REPRÍZA
ČTVRTEK	26.	8:30	K. Čapek – J. Čapek / ZE ŽIVOTA HMYZU	ŠK
Hra o lidských ctnostech i nectnostech, která vás zavede do světa běžnému člověku vzdáleného. Hrají členové Mladého divadelního studia LAIK . Režie Z. Rumpík.				
		10:30	ZE ŽIVOTA HMYZU	ŠK
PÁTEK	27.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 23:20 35. REPRÍZA
SOBOTA	28.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 23:20 36. REPRÍZA
NEDĚLE	29.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	 str. 14–15 DERNIÉRA

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

Michail Bulgakov / ZOJČIN BYT

🔗 str. 7–9

Vtipná, byť nelítostná groteska a třeskutá komedie z dob, kdy mít vlastní ložnici byl protiprávní luxus, z lidí se stávali „soudruzi“ a „občané“, z aristokracie chudina, z osobností vyvrhelové a z nicek oficiální osoby s imunitou...

Zoja Denisovna měla skoro všechno, po změně režimu nemá skoro nic. Jen přání – opustit zemi, která přestala být domovem... zemi, v níž byl ušlechtilý bonton vystřídán legalizovaným nemravem... A ještě něco má: Navzdory bytové krizi si v Moskvě díky svému šarmu, důvtipu a vlivným přátelům obhájila vlastní byt. Ten jí – a nejen jí – může pomoci vycestovat za hranice. Jak? Zoja má plán a zdatně ho uskuteční. Jeho slabina se však projeví tam, kde by ji nejméně čekala...

V hlavních rolích Jindra Janoušková, Petra Tenorová, Alexandr Postler, Martin Mejzlík a Ladislav Špíner.

Režie Janusz Klimsza j. h.

DÁLE HRAJEME:

M. Uhde – M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU

Muzikálové zpracování příběhu zbojníka Nikolaj Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti. V hlavních rolích J. Musil nebo T. Lněnička j. h. a P. Tenorová. Režie M. Tarant j. h.

J. Kander – F. Ebb –

🔗 str. 21–23

– J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v Evropě v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špíner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V jednom nejmenovaném italském klášteře, který ukrývá přísně střeženou knihovnu obsahující veškeré vědění tehdejšího křesťanského světa, dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů... V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Dva spolužáci z oxfordské univerzity se touží co nejdříve zasnoubit se svými láskami. Chybí jim však oficiální doporučení vážené osoby, jak vyžaduje dobová etiketa. Co teď? Počkat na příjezd bohaté tety z Brazílie, nebo někoho přemluvit, aby se za ni přestrojil?! Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Magická komedie. Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha. Hrají J. Konečný j. h., P. Janečková, L. Špíner, M. Sikorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h. **Inscenace získala Cenu novinářů za rok 2012!**

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Pět řeholnic nazkouší benefiční představení, aby získaly peníze na pohřeb svých kolegyně, které se nešťastnou náhodou otrávil polévkou... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a P. Tenorová. Režie L. Olšovský j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

🔗 str. 10–11

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. Hra nepostrádá ani typický britský humor na téma vysoké politiky. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. Mladí manželé Kerwoodovi v ní usilují o adopci dítěte. Vše by bylo na nejlepší cestě, pokud by se ale v jejich domě neobjevila nečekaná návštěva! V hlavních rolích L. Špíner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. Mrzák Billy se rozhodne vykouččit ze životního stereotypu a pokusí se splnit si svůj velký sen... V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špíner j. h.

P. Pörtlner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a J. Vrána j. h. Režie P. Novotný.

H. von Kleist / ROZBITÝ DŽBÁN

Komedie plná vytáček o udržení se u moci za každou cenu, která satiricky promlouvá o aroganci mocných, kteří o nás rozhodují. Hrají Z. Rumpík, P. Dohnal, J. Janoušková a další. Režie V. Vencí j. h.

VČD V ČERVENCI NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	3.	19:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVO LÉTO)
PÁTEK	4.	19:30	BALADA PRO BANDITU	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVO LÉTO)

KOULE

SLUHA DVOU PÁNŮ

PODZIMNÍ AGENTURA KOMETA

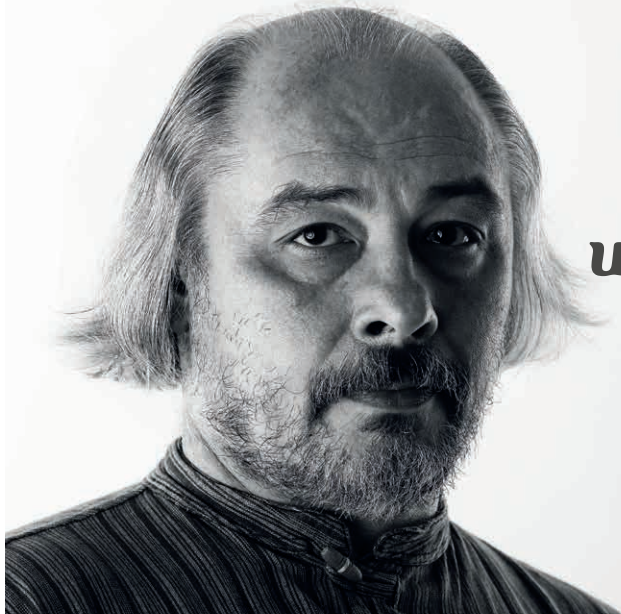
PO	22.	ZÁŘÍ	D. Drábek / KOULE	★
P. Tomicová v příběhu vrhačky. Atletická královna Milena už chřestí svými zlatými šperky a blíží se k vám.... Režie D. Drábek. Klicperovo divadlo Hradec Králové				
PÁ	3.	ŘÍJEN	F. Houtappels / NA MĚLČINĚ	★
Hra, která disponuje životní moudrostí, humorem a zároveň je v ní odvěký příběh běhu času vnímaný přes model rodiny. Tři ženy rekapituluji po smrti manžela a otce svůj život... Hrají I. Janžurová, S. Remundová, B. Munzarová a M. Vladyka. Režie J. Nvota. Hostem Divadlo Kalich, Praha .				
NE	19.	ŘÍJEN	C. Goldoni / SLUHA DVOU PÁNŮ	★
Jedna z nejslavnějších komedií všech dob, která si z letošního ročníku GRAND Festivalu smíchu odvezla titul Komedie diváků! Skoro bleší cirkus plný změn, nedorozumění a vtipných situací kotrmelců. V hlavní roli R. Vencel. Režie N. P. Penev. Moravské divadlo Olomouc				
ÚT	4.	LISTOPAD	R. Harwood / KVARTET	★
Laskavá komedie o umění stárnout a nesmrtelnosti ducha, která nás zavede do penzionu pro vysloužilé operní umělce, jehož poklidné vody rozvíří příchod slavné sopranistky... Hrají V. Freimanová, J. Švandová, R. Hrušínský a Z. Žák. Režie P. Slavík. Divadlo Bez zábradlí, Praha				
NE	16.	LISTOPAD	R. Cooney / PRACHY!!!	★
Obrovský balík peněz může člověku naprosto rozvrátit život! Poněkud netypická oslava narozenin v komedii z typicky anglického prostředí. Hrají V. Hybnerová, O. Vetchý, N. Boudová, P. Kikinčuk a další. Režie J. Kališová. Divadlo Palace, Praha				

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

UPOZORŇUJEME, ŽE VSTUPENKY JSOU V PRODEJI OD PONDĚLÍ 2. ČERVNA.

PREMIÉRA – *Zojčin byt*

Rozhovor s režisérem JANUSZEM KLIMSZOU

„Satira má u Bulgakova zuřáštñí šmrnc!“

FOTO R. ŠTASTNÝ

V Pardubicích hostujete poprvé – proč až letos?

Naše namlouvání k mému hostování trvalo delší dobu, věděli jsme o sobě navzájem a naše spolupráce nakonec vyšla. To je celé, nemá to žádný zvláštní důvod, proč až nyní. I když je pravda, že jsem měl řadu závazků z minula, a musel jsem je nejprve pokrýt. Jsem v angažmá v Ostravě, v Národním divadle moravskoslezském a hostuji nejvíce a pravidelně v obou spřátelených ostravských divadlech – myslím tím Arénu a Bezruč, tedy jsem vytížený hlavně tam.

Neláká vás vyjíždět častěji k hostování mimo Ostravu?

Mimo Ostravu hostuji přibližně jednou za sezonu, což je pro mě tak akorát. V Ostravě chci udržovat stále kontakty.

Jde vám tedy především o souvislou a pravidelnou práci s několika soubory, nebo v tom hraje roli i potřeba většího zázemí? Předpokládám, že když hostujete, tolik ho nemáte.

Myslím si, že jsem poměrně adaptabilní. O zázemí ani tolik nejde, spíše o vazby na kolegy ze zmíněných divadel.

Hostování v těchto komorních divadlech vám vyvažuje i množství práce na velké scéně Národního divadla? Baví vás oba póly divadelní práce a divadelního prostoru, nebo některý z nich více? Přiznám se, že „komořina“ mi vyhovuje asi víc, i když je to paradoxní, neboť jsem v úvazku na té největší scéně v okolí, tj. v Divadle Jiřího Myrona. Komorní věci mám určitě rád, člověk u nich může jít do větších detailů. A to je něco, co mě baví – detailní herecká práce.

Tím jste také pověstný, že detailní herecká práce je pro vás velmi důležitá. Je tedy pro vás herec na prvním místě?

Ano.

A dramatikův text?

To patří k tomu. Nejdříve je nutné text samozřejmě dešifrovat, ale baví mě velmi i následné hledání s kolegy – člověk se i leccos doví o životě, o lidském osudu... V případě naší pardubické inscenace nemáme čas nadstandardní, ale spíše standardní. Ale když je při některém zkoušení více času, mohou čtené zkoušky trvat třeba i měsíc, kdy si povídáme o textu, →

a tedy proces analýzy je delší. Jsou země, kde proces hledání trvá déle, třeba i tři nebo čtyři měsíce, na což jsem zvyklý z polských divadel. U stolu se sedí třeba měsíc a půl, takže do aranžovacích zkoušek už se pak jde s tím, že je vlastně již hotovo. Pak je aranžmá rychlejší.

Zdůrazňujete hledání společně s hercem...

Pochopitelně mám inscenaci nějakým způsobem připravenou dopředu, ale není to dogma. Při spolupráci s herci se teprve mnoho věcí najde. Nechci být diktátor a razit bezhlavě svůj pohled.

Necháte se herci rád překvapovat?

Určitě. Ale zároveň se se zmíněnými ostravskými soubory dobře známe, tedy tušíme, co od naší spolupráce můžeme očekávat.

Je to pro vás výrazně lepší, než když se setkáte se souborem, s nímž se neznáte a teprve začíná i vaše komunikace od začátku?

Slovo „neznáte“ asi v českých poměrech tolik neplatí, my jsme malý rybník, takže nějaké to povědomí o sobě vždy máme. Některé herce tady znám z třicet let. S Lexou Postlerem jsem byl kdysi v jednom angažmá, s Láďou Špinarem jsem pracoval v Opavě, Martin Mejzlík byl se mnou přímo v ročníku na DAMU – hrál v mé absolventské inscenaci. V každém divadle v republice je někdo, s kým člověk sdílí život, něco v minulosti. České divadlo není anonymní.

Ale neznáte se přece jen tolik pracovně...

Ano, ale když někde pracujete poprvé, jako v tomto případě, tak je to zase na druhou stranu výzva. A je zajímavé se o sobě něco dozvědět. Ale nemyslím si, že by to bylo podstatně jiné.

Když někoho znáte z dřívějšíka, máte tím pádem už i představu, jak se s ním bude pracovat?

Mám. A právě mě zajímá do něho ještě dloubnout, co z něho vyleze.

A potvrzuje se vám váš odhad?

Někdy jo, někdy ne. Ale vždy je pro mě zajímavé, když je to nakonec trochu jinak.

Máte pověst režiséra, který s hercem pracuje, věnuje se mu. Po tom, myslím, každý z herců prahne.

Je to dáno mou původní profesí – nejprve jsem dělal herectví, až potom jsem studoval režii, takže k němu mám největší vztah. Jsou kolegové, kteří mají třeba výtvarnou minulost, tak je zajímá třeba více ten vizuál. Ten se také snažím ctít, ale herectví mě baví nejvíce.

K vlastnímu hraní se v poslední době dostáváte rád?

Někdy je to ale těžké skloubit. Třeba když jsem teď dva měsíce v Pardubicích – dělal jsem v Ostravě různé psí kusy, abych hrál jenom o víkendech, ale ne vždycky je to možné. Provozně se svoje herectví tedy snažím omezovat, abych měl čas režírně hostovat.

Když jednou herce režírujete a podruhé s nimi stojíte sám na jevišti jako herec, proměňuje se tím nějak váš vztah?

Ne. Naše vztahy jsou osobní. Nevnímám své kolegy jako podřízené, jsou to mí přátelé.

V Pardubicích hostujete s dramaturgyní Janou Pithartovou. Znáte se spolu dlouho, pracovali jste již někdy spolu?

Ano, známe se dost dlouho. Jistou dobu jsme oba spolupracovali s Divadlem Petra Bezruče, kde manžel Jany Michal Przebinda založil novou éru divadla. Ale přímo v tomto objemu práce jako tady se setkáváme poprvé.

Režírujete zde Bulgakovův Zojčin byt. Pokud vím, ruská dramatika je vám velmi blízká, režíroval jste řadu ruských titulů. Čím vás natolik oslovuje? A čím speciálně Bulgakov?

Asi bych neřikal obecně Bulgakov, protože on má spousta her a ne všechny jsou mně blízké – třeba na jeho Purpurový ostrov jsem téměř alergický. Raději bych hovořil přímo o Zojčině bytu. Přijde mi na tom textu zajímavé, že se Bulgakov vmezeroval do zvláštního období sovětského státu, kdy začal být infiltrován kapitalismem, byť v rámci socialistického zřízení. A jakoby ta podnikavost, dravost je v něčem podobná tomu, co my vidíme kolem sebe. V této hře jsou věci, které se pro nás stávají čím dál více aktuální. Bulgakov se u nás hrával třeba i v 80. letech, ale tenkrát to společenské milieu nebylo takové, diváci tolik nevěděli, co to vůbec podnikání je. Aktuální je například ono prorůstání šedé ekonomiky a politiky, podvody s nemovitostmi, dealování drog atd. Zároveň jsou zde plnokrevné postavy psané člověkem, který životu rozuměl, pracoval jako dramaturg v MCHATu, byl u zdroje toho nejlepšího, co se v tehdejší divadle dělo, tedy je znát Bulgakovova poučení nejenom o lidském osudu, ale i ta divadelní. Vždy je pro mě příjemné, když herci mají co hrát, to je kvalita věci. Také se mi líbí způsob, jakým je hra napsaná, podobá se v něčem Gogolovi a má prvky až absurdního divadla, byť na bázi divadla tak říkajíc realistického. Satira má u Bulgakova zvláštní šmrnc.

Hovoříte o aktuálnosti, ale dnes asi neplatí taková omezení jako v době, ve které se hra odehrává. To s tím nesouvisí?

Jsou věci, které jsou stejné. A ten imperativ „Přežít!“ je stejný. Je jedno, jestli to bylo v roce 1925 nebo v 19. století. Problémy jsou pravděpodobně stejné.

Zachováváte tedy dobovou zakotvenost, vycházíte z ní?

Mně ta doba přijde hodně šmrncovní a ve vizuálu fotografická. Navíc se odehrává v uvozovkách v krejčovském salonu, a on tam musí nějak zafungovat. Také se prostřednictvím této hry můžeme dostat až k Moskvě té doby – k tvůrcům jako Mejerchold, Vachtangov, Tairov, k ruské divadelní avantgardě, můžeme vnímat drobné odkazy, třeba jen pro zaskvěcené lidi. Ale divák uvidí něco, co je sice s tou dobou spjaté, ale nemusí to nějak dešifrovat, dostane prostě další barvu.

Režíroval jste i jiné Bulgakovovy tituly?

Režíroval jsem Svatou kabalu – Molièra.

Ale to je úplně jiný typ hry, ne?

Rekl bych, že komediální ražení tam není takové jako tady, kdy je hra vlastně vážná, ale je v ní komediální základ.

Mám pocit, že u ruské klasiky má divák předem celkem obavu, že to bude věc zatěžkaná, složitá, která ho bude trochu dusit do nějakého ponoru... Jak je to právě u Zojčina bytu s nadhledem a komediálností?

Vždy je lepší ho hrát s tím vážným „ksichtem“, což u komedií platí celkem obecně. Komédie nejsou záležitostí stylu jako spíš vidění světa. Události a témata jsou velmi vážné, je to matematicky přesně dané, ale vjem světa je absurdní, to je to, co je pro nás směšné.

Napadá mě linie Číňana Cherubína. Docela pro dnešní dobu nekorektní pojetí...

Jako že je tam nějaký rasistický podtext? No, on tam hold je. Čínská komunita v Rusku fungovala tehdy i dnes, kdy snad ještě více expanduje a vykupuje Sibiř, lesní závody, obchody a podobně. Ani tenkrát to pro Rusy nebyla exotika, ale realita. Navíc jedním z hlavních vývozních artiklů Číny bylo skutečně opium. Ano, je to obrázek reality. Postavy mohou být na jednu stranu komediální a na druhou stranu také příslušníci mafie, tak to zkrátka je. Můžeme se obdivovat pracovitostí našich vietnamských spoluobčanů, ale také si můžeme přiznat, že i v obchodu s drogami mají svůj podíl.

Je ve hře více podobných provokativních témat?

Ano, je jich v ní hodně. Například téma úplatkářství, byrokracie, téma toho, kdy malý človíček, v tomto případě domovní důvěrník, dostane malou moc a jak s ní nakládá – to zažíváme taky, co to s člověkem může provést. Bez úplatku to nejde, a v Rusku je to obzvlášť silné. Neujedete dvacet kilometrů, aby vás

nezastavila kontrola, a vy jim musíte něco vzít.

Do jaké míry je zmíněný krejčovský salon v oněch uvozovkách?

Je patrné, že byznys, který Zoja ve svém bytě dělá, je pračka peněz. Působí to absurdně, ale my taky žijeme trochu v absurdním systému, i náš právní systém není přehledný, a to cíleně.

Zoju hraje Jindra Janoušková, která se objevila i v pardubické inscenaci Zojčina bytu v roce 1989, a nejen ona. Cítíte nějaké ozvuky této inscenace v hercích, projevuje se to nějak?

Oni hrají jiné role, takže to nevidím. Zatím jsme se o tom ani nijak nebavili. Když to tak vezmete, je to už 25 let, za tu dobu každý hrál velké množství jiných rolí, takže to není tak čerstvá zkušenost.

Přeji vám ve vašem zkoušení, aby pro vás bylo zkušeností z těch nejlepších. Zlomte vaz!

ZdJ

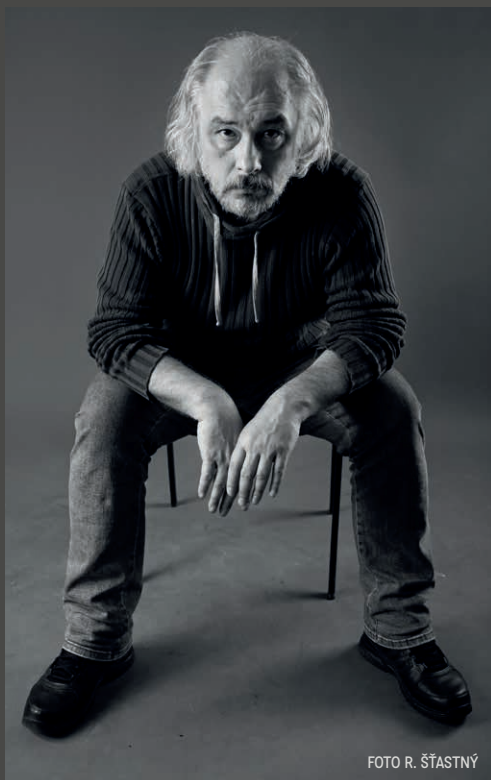

FOTO R. ŠTASTNÝ

Premiéry 14. a 15. června v Městském divadle

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 26. dubna poprvé před diváky bojoval se svou řečí i nedůvěrou v sebe sama princ Bertie, budoucí anglický král Jiří VI. – v Městském divadle se totiž konala premiéra hry Davida Seidlera **Králova řeč**, kterou většina z nás zná spíše z filmového plátna. Divadelní verze však vznikla dříve a je neméně působivá jako její oscarové filmové zpracování, navíc je rozhodně vtípnější, což potvrdily i divácké reakce při zdařilé premiéře. Nyní se s námi projdeme zákulisím popremiérových oslav a na shledanou při některé z repríz – velké herecké výkony za to rozhodně stojí!

RaS

P. JANEČKOVÁ (KRÁLOVNA ALŽBĚTA) A A. POSTLER (W. CHURCHILL), **KRÁLOVA ŘEČ**, FOTO J. VOSTÁREK

ZÁVĚREČNOU BOUŘLIVOU DĚKOVAČKU, PŘI KTERÉ VSTALO CELÉ HLEDIŠTĚ, SI ZASLOUŽENÉ UŽÍVALI MARTIN MEJZLÍK, JIŘÍ KALUŽNÝ I DÁŠA NOVOTNÁ.

ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL, JENŽ V KRÁLOVĚ ŘEČI ROVNĚŽ HRAJE, SE SCÉNOGRAFEM IVO ŽÍDKEM A REŽISÉREM PETREM NOVOTNÝM NA NÁSLEDNÉM SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ VE FOYER.

PREMIÉRU NAVŠTÍVILA TAKÉ PŘEKLADATELKA HRY JITKA SLOUPOVÁ, KTERÉ DRAMATURG ZDENĚK JANÁL JMÉNEM DIVADLA VĚNOVAL KVĚTINU.

PŘEDSTAVITEL ZADRŽÁVAJÍCÍHO KRÁLE MARTIN MEJZLÍK UŽ V CIVILU PO BOKU SVÉ MANŽELKY, INSPICIENTKY MARTINY MEJZLÍKOVÉ.

PETRA JANEČKOVÁ S RODINOU BÝVALÉHO PARDUBICKÉHO PRIMÁTORA A SENÁTORA I DLOUHOLETÉHO PŘEDPLATITELE VČD JIŘÍHO STRÍTESKÉHO.

BÝVALÝ ČLEN SOUBORU PARDUBICKÉHO DIVADLA, NYNÍ HOST V KRÁLOVĚ ŘEČI FRANTIŠEK ŠVIHLÍK S JINDROU JANOUŠKOVOU A JEJÍ DCEROU ELIŠKOU. FOTO J. SEJKORA

MALOU SCÉNU OPĚT OVLÁDNE

Agentura **Pardubický bigbeat** včera a dnes už několik let uvádí na Malé scéně ve dvorec cyklus hudebních pořadů představujících nesmrtelnou hudbu 60. a 70. let. V posledním večeru stávající divadelní sezóny, který se uskuteční 9. června od 19.00 hodin, se představí kapela **JetBeat** a divadelní sescupení **Můžete si za to sami!** Hlavním mottom tohoto dílu bude návrat revivalové skupiny JetBeat, která v loňském roce prodělala personální změnu, ale dál pokračuje, aby si udržela své

původní místo na bigbeatové scéně. Kytara, basová kytara, klávesy, bicí – v takové sestavě je můžete nově vidět a slyšet. Pokud ještě neznáte náš divadelní band, **Jirka Kalužný** to ihned napraví: „**Hudebně zábavná skupina Můžete si za to sami!** vznikla jako jakási forma brigády kapitalistické práce. Všichni členové jsou svým způsobem svázáni s Východočeským divadlem, ať již jako zaměstnanci, nebo příbuzní zaměstnanců.

DOPŘEJTE SVÝM DĚTEM ODPOLEDNE S DIVADELNÍ POHÁDKOU

Východočeské divadlo pamatuje také na své nejmenší diváky, pro něž každoročně připravuje **Pohádkové předplatné**, které vždy nabízí čtyři pohádky. A nejinak tomu bude i v příští sezóně.

„**Stejně jako v minulých letech** byl i tentokrát výběr pohádek velmi náročný. Kritéria zůstala stejná, snažila jsem se předplatné sestavit z pohádek, které nabízejí klasická, ale i nová témata. Samozřejmě jsem hledala pohádky profesionálních loutkových nebo činoherních divadel, která ví, jak zaujmout pozornost dětského diváka v dnešní přetechizované době. Doufám, že si děti po zhlédnutí každé pohádky odnesou z diva-

dla intenzivní zážitek a budou se k nám rády vracet,“ láká na předplatné manažerka dovozu a pronájmů **Lucie Kopecká**.

Abonentní cyklus pohádek v sezóně 2014/15 zahájí představení **Pidínci a modrý kocour** Moravského divadla Olomouc o dobrodružstvích starého kocoura a jeho sousedů, kteří jsou menší než trpaslíci.

Následovat bude pohádkový příběh **Klaun Bruno a čarovný klíč** o štěstí a lásce, o závidění a nenávisti v cirkusovém šapitó, který uvede kladenské Divadlo Lampion.

Třetím titulem bude dramatizace klasické pohádky s názvem **O per-**

níkové chaloupce aneb „Jenom jako“. V podání herců brněnského Divadla Radost je známý příběh Jeníčka a Mařenky věrně zachován, ale strašidelné momenty jsou oslabeny ve prospěch humoru, děti se tedy nemusí ničeho bát.

Předplatné pak uzavře pohádka, kterou netřeba ani představovat – **Princezna se zlatou hvězdou** na čele nastudovaná pražskou Divadelní společností Julie Jurištové.

Prodej Pohádkového abonmá byl již zahájen, stávajícím majitelům předplatného místa rezervujeme do pátku 15. září. První představení tohoto cyklu se uskuteční 2. listopadu.

RaS

KLAUN BRUNO A ČAROVNÝ KLÍČ

PIDÍNCI A MODRÝ KOCOUR

BIGBEAT!

Dívaldo se hraje až večer, představení trvá ani ne tři hodiny, tak co furt celý den dělat? Bigbít! Hudebně zábavná skupina Můžete si za to sami! účinkuje ve složení: Vladimír Chmelař – bicí. Je rekvizitářem, jenž by do toho někdy praštil. Tomáš Černík – divadelní zvukař – rozeznává basovou kytaru. Je to muž, kterého již nebaví trávit čas na Labi na své jachtě mezi Přeloučí a Pardubicemi. Josef Vrána – občanským povoláním herec – figuruje jako

hráč na foukací harmoniku a je mu to celkem fuk. Martina Sikorová – herečka – udivuje posluchače svým zpěvem. Jan Kalužný obsluhuje klávesové nástroje, protože mu to nařídil táta. Jiří Kadlec hraje na sólovou kytaru, protože ho to baví. Je stavěčem jevištních dekorací. A já se pokouším o zpěv a jsem jevištní dekorací.“

Můžete si po takovém popisu tenhle bigbeatový večer (řek) nechat ujít?!

RaS

MIMOŘÁDNÉ VEČERNÍ PROHLÍDKY HRADU PŘED PŘEDSTAVENÍMI NA KUŇCE

Pomyslné jeviště letního amfiteátru na vyhlídce Kunětické hory se na konci května opět po roce změnilo na podkarpatskou vesnici Koločav, kde se odehrává děj legendárního muzikálu **Balada pro banditu**. Do koločavských hor se v červnu diváci na Kuňce přenesou ještě sedmkrát, poté ji však ovládne magická komedie **Sen noci svatojánské**, která se zde s pardubickým publikem už bohužel rozloučí. Pokud máte rádi představení pod širým nebem, nezapomeňte si včas zajistit místa, o vstupenky je velký zájem...

Kromě titulů Východočeského divadla si na Kuňce nenechte ujít také **koncert Lenky Filipové** a jejích hostů či výpravnou pohádku s písničkami litvínovského Docela velkého divadla **Brouk Pytlík**.

S oživením divadelních večerů pod hvězdami opět přichází i správa hradu Kunětická hora, která pro zájemce s platnou vstupenkou na některé z uvedených představení připravila **mimořádné večerní prohlídky hradu – a k tomu ještě se slevou!**

„Návštěvníkům představení i letos nabídneme prohlídky obou hradních okruhů – hradního paláce včetně věže s krásnou vyhlídkou do okolí a kaple sv. Kateřiny, které začínou v den představení vždy v 19:00 hodin.

Diváci, kteří se u nás na pokladně prokáží platnou vstupenkou na aktuální představení Východočeského divadla, získají slevu – dva okruhy v ceně jednoho. To znamená, že zaplatí 70 Kč za základní vstupné, 50 Kč za snížené a 190 Kč za rodinné, což je sleva cca 15 % oproti klasickému vstupnému. Prohlídka, během které si návštěvníci mohou projít celý hrad, zabere asi 45 minut. Pro zájemce bude samozřejmě připraven průvodce s odborným výkladem o historii objektu,“ upřesňuje kastelán Miloš Jiroušek.

RaS

NEOPAKOVATELNÁ ATMOSFÉRA NA KUNĚTICKÉ HOŘE PŘI SNU NOCI SVATOJÁNSKÉ,
FOTO M. KLÍMA

SNÍT O SVATOJÁNSKÉ NOCI BUDEME LETOS UŽ NAPOSLEDY

Jako každý rok i letos se můžete těšit na tradiční exteriérová představení na Kunětické hoře. Kromě muzikálu **Balada pro banditu** budete mít šanci zhlédnout poslední představení Shakespearova **SNU NOCI SVATOJÁNSKÉ**, který bude mít svou derniéru spolu se školním rokem. Kouzla a magie letní noci, poblouznění lidí, pohádkových bytostí i přírody v režii Mariána Pecka si diváci Východočeského divadla vychutnají 30. června již po sedmatřicáté! Jaká bude premiéra na Kuňce pro herce, kterým zároveň symbolicky odstartují divadelní prázdniny, nám prozradí představitelé hlavních rolí.

J. PECHAL A M. SIKOROVÁ, FOTO M. KLÍMA

- 1 Pro diváky bývá divadlo v exteriéru velmi lákavé, představení VČD na Kunětické hoře jsou již tradicí a jsou vždy brzy vyprodaná. Je exteriérové herectví přitažlivé i pro herce? Co konkrétně u inscenace *Sen noci svatojánské* bylo třeba náročnější na Kuňce než v divadle?
- 2 Čím tě zaujala tvá postava a jak ti role „sedla“? Budeš se s ní těžko loučit?

MARTINA SIKOROVÁ alias Helena

- 1 Mnohem náročnější jsou už zkoušky. Buď svítí sluníčko, nebo prší, anebo je tam vždycky prostě a jednoduše více kyslíku než v divadle a mně vždycky přijde, že zkoušky nejsou čtyři, ale tak minimálně šestihodinové...
- 2 Mně přijde hezké, že pan režisér z Heleny neudělal ošklivku, která by byla směšná na první pohled. Jde o to, že sama si myslí, že je ošklivá a nehodná lásky. A teprve až to vzdá a přestane se snažit, vyšší síly jí tu lásku dají. Jak mi sedla? Momentálně jsem již delší dobu na cestě k přijetí své vnitřní krásy a hodnoty, takže chápeš – stále se ještě snažím. (SMÍCH) A až to odevzdám, tak to

„dosedne“... Kdo ví, třeba to do derniéry stihnu (SMÍCH) a rozloučíme se vesele!

PETRA TENOROVÁ coby Hermie

- 1 Určitě je lákavé hrát *Sen noci svatojánské* venku pod hvězdami třeba i o svatojánské noci! (SMÍCH) Komu se to poštěstí? A co je náročnější? Třeba kopeč! Ten vyběhnete nahoru a dolů při zkouškách a představeních asi tisíckrát! (SMÍCH)
- 2 Myslím, že Hermie mi sedla krásně. Baví mě na ní ty zlomy, kdy si na něco hraje a kdy jedná opravdově. Moc ráda jsem ji hrála! Loučím se teď tím, že o ní píšu písničku.

PEPA PEJCHAL jako Lysandr

- 1 Od dětství mě divadlo v exteriéru bavilo. Jako malý divák na točně v zámecké zahradě českokrumlovského zámku jsem se do divadla také zamiloval. Závídel jsem hercům, že mohou hrát venku, jezdit na koni a čůrat za stromy i s rizikem, že je točna „objeví“. Jako herec pardubického divadla mám příležitost se na to podívat i z druhé strany a musím říct, že i přes různá úskalí a obtíže hrát v exteriéru mě stále velmi baví.
- 2 Rád jsem se s Lysandrem seznámil a snad byl i on očima diváků naším setkáním potěšen. Rád si na Sen noci svatojánské vzpomenu. Ať už to bude na jedno z prvních představení, které jsem s maminkou viděl v Českém Krumlově, nebo na představení ochotnického souboru z Horních Počernic, anebo právě na to naše na Kunětické hoře. A třeba k nim přidám léty i další.

LÁĎA ŠPINER coby Theseus a Oberon a PETRA JANEČKOVÁ jako Hippolyta a Titanie

- 1 **Láďa:** Samozřejmě, je to holt jiná káva.
Petra: Ano, zvláště když se děj odehrává opravdu v přírodě. Euforie ale mizí s přibývajícími kapkami deště...
Láďa: Zima a hlad.
Petra: Když se zamyslím nad výsledkem, tak jeden

J. PEJCHAL A P. TENOROVÁ, FOTO M. KLÍMA

krok v divadle znamená deset skoků na Kuňce, a to jak na jevišti, tak v zákulisí.

- 2 **Láďa:** Loučit se určitě nebudu, myslím, že na Sen noci svatojánské mám štěstí... Však účinkuji již ve čtvrtém inscenování této komedie na profesionálních jevištích! Myslím, že se opět brzy potkám se Snem buď v Pardubicích, nebo někde jinde... (SMÍCH)
Petra: Jsou to postavy dvě, zaujalo mě na nich, že jedna hledí na vztah nezkušeně a druhá s 2 000 let starou zkušeností. Výraz „sedla“ je zavádějící, jako kdyby člověk na té roli nemusel pracovat. Nikdy to nejde samo, ale tahle práce byla super! AnH

L. ŠPINER A P. JANEČKOVÁ, FOTO M. KLÍMA

Výročí (nejen) pro pamětníky

V měsíci červnu si připomeneme výrazné herecké osobnosti Východočeského divadla – IRENU POLEDNÍKOVOU-KRYLOVOU a EVELYNU STEIMAROVOU. Spolu s nimi by v červnu oslavil své 108. narozeniny i herec, režisér a ředitel Východočeského divadla ZDENĚK BITTL, otec herečky Zdeny Bittlové.

Zdeněk Bittl

(4. června 1908 – 22. února 2001)

Narodil se v Novém Městě nad Metují a odmalička vyrůstal v divadelním prostředí. Oba rodiče hráli v jedné z kočovných divadelních společností, otec byl navíc i režisérem. Zdeněkovi starší bratři, Bedřich a Jaroslav, později vedli vlastní divadelní společnosti, kde se uplatnil jako herec další z bratrů, Vladimír. Zdeněk zde hrál i režisoval. Svoje herecké zkušenosti čerpal od Václava Vydry st. a Františka Smolíka, ke kterým docházel na soukromé hodiny herectví. Jako asistent režie se učil u E. F. Buriana v legendárním pražském divadle D 34.

Do Východočeského divadla nastoupil po druhé světové válce v roce 1947 jako herec a progresivní režisér a během následujících 13 let se stal významnou oporou souboru. Jako režisér byl autorem řady kvalitních a divácky atraktivních inscenací, které vytvořil především v 50. letech, kdy pardubické divadlo umělecky vedl ředitel a režisér Karel Novák (1953 – 1956). Jednou z Bittlových nejvýznamnějších režii té doby se stala inscenace komediální revue Václava Jelínka Skandál v obrazárně (1954), hry, která byla na počátku 50. let považována za ostře satirický obraz soudobých společenských poměrů.

Zdeněk Bittl se jako režisér věnoval především komediálnímu žánru (1956 – Pygmalion s Blankou Bohdanovou v hlavní roli) a často režíroval vlastní dramatizace (1954 – Dobrý voják Švejk, 1959 – Paní Bovaryová).

V roce 1960 odešel do nově založeného divadla v Českém Těšíně, aby se po deseti letech do Pardubic opět vrátil jako vyzrálý režisér a umělecký šéf s bohatými zkušenostmi s vedením divadelního souboru. Od roku 1972 až do svého odchodu do důchodu v roce 1980 vedl Východočeské divadlo jako jeho ředitel. Krom povinných ideologických titulů v repertoáru doby normalizace režíroval inscenace komediálního (1970 – Zkrocení zlé ženy) i hudebního žánru (1972 – Loď komediántů). Mezi často inscenované hry patřila také česká klasika jako Paličova dcera (1971) nebo Lucerna (1976). Z Bittlových dalších dramatizací jmenujme alespoň Divou Báru (1973) podle povídky Boženy Němcové nebo Annu Kareninu (1973) podle románu L. N. Tolstého.

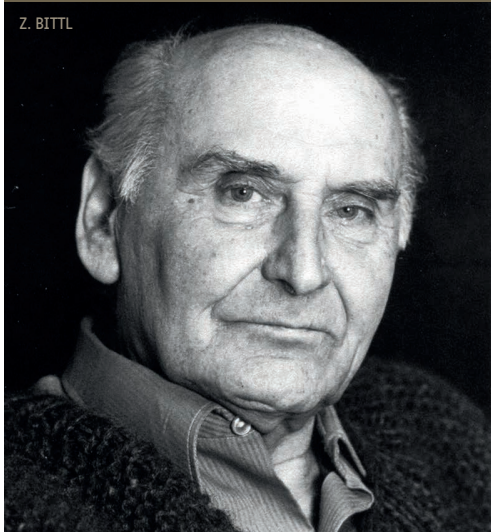
Po odchodu do důchodu působil Zdeněk Bittl jako pedagog na Lidové škole umění v Chrudimí a spolupracoval s řadou amatérských divadel.

Jak na svého tatínka vzpomíná herečka VČD ZDENA BITTLOVÁ? A jak se jí s ním na jevišti spolupracovalo?

„Tatínek byl především vynikající herec a také jeden z posledních hereckých režisérů. Nikdy nechtěl dělat šéfa nebo ředitele a vždycky do toho spadl. Říkával, co já v té kanceláři budu dělat? Navíc měl velké sociální citění a samaritánský komplex, takže mu dělalo problémy, když stál před nějakým nepopulárním rozhodnutím. Jednou týden nespál, když musel na hodinu vyhodit opilé kulisáky, kteří udělali průšvih na zájezdě.

Spolupráce s tátou jako režisérem byla rozporuplná – na jednu stranu moje postavení dcery ředitele v rámci vztahů v souboru nebylo nijak výhodné... Přitom jsem ale žádná privilegia neměla, spíš naopak. Doma jsme o divadle nemluvíli, nesměla jsem vůbec nic říct. Když jsem chtěla řešit něco pracovního, musela jsem jako všichni za tátou do kanceláře. Při práci na jevišti na mě byl táta jak ras, musela jsem být absolutně bezchybná a vždycky jsem to odsakála, když se něco dělo. Na druhou stranu jsem tatínkovi neskonale vděčná, protože jestli dnes něco umím, naučil mě to on. Taky jsem se díky němu nikdy netrápila, když něco nevyšlo, vždycky mi totiž říkával: „Za chlapem, za trolejbusem a za rolí se nikdy nehoň, za 5 minut ti jede další!“

Z. BITTL

Z. BITTLIOVÁ JAKO ANNA KARENINOVÁ V REŽII SVÉHO OTCE Z. BITTLIA, VČD 1973

I. POLEDNÍKOVÁ V TITULNÍ ROLI MARIE STUARTOVNY (S K. BARTONĚM), VČD 1969

Irena Poledníková-Krylová

(nar. 28. června 1936)

Herecké začátky Ireny Poledníkové jsou spjaty s tehdejšími Slezkým divadlem Zdeňka Nejedlého v Opavě. V roce 1962 nastoupila do angažmá Východočeského divadla v Pardubicích a zůstala mu věrná následujících 32 let až do svého odchodu do důchodu (1994). Poté se vrátila do rodného kraje na moravském Slovácku, přičemž ještě pohostinsky hrála ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti.

Irena Poledníková byla všestrannou herečkou obsazovanou do inscenací her nejrůznějších žánrů. Diváci si ji mohou pamatovat jako představitelku naivek, žen z lidu, ale i tragických postav a hrdinek nebo hudebních rolí. Z dlouhé řady postav, které Irena Poledníková ve Východočeském divadle vytvořila, stojí za připomenutí Lulu ve hře August August, august (1969), Marie Stuartovna (1969), Klásková v Lucerně (1976), Olga ve Třech sestřích (1978) a královna Alžběta ve hře Ať žije královna! (1979). Televizní diváci si ji mohou pamatovat ze seriálů Četnické humoresky a Zdivočelá země.

Evelyna Steimarová

(nar. 5. června 1945)

Známa filmová a divadelní herečka pocházející z hereckého rodu, jehož kořeny sahají až k herci, režisérovi a slavnému řediteli divadelní společnosti Vendelínu Budilovi, strávila ve Východočeském divadle sice jen jednu sezónu (1968-69), ale do povědomí diváků se zapsala jako atraktivní a výrazná herečka např. v roli Irmý la Douce v Císlerově inscenaci Sladká Irma (1968).

Po následném krátkém angažmá v Ostravě zakotvila v 70. letech v pražském Činoherním klubu, kde měla možnost zahrát si se svým nevlastním bratrem Jiřím Kodetem. Z Evelyny Steimarové se stala i vyhledávaná filmová herečka. Zahrála si v řadě českých filmů: Soukromá vichřice (1967), Dívka s mušlí (1980), Tajemství hradu v Karpatech (1981), Zánik samoty Berhof (1983) nebo například Anděl s ďáblem v těle (1988). AnH

E. STEIMAROVÁ S J. KLEPEM VE HŘE SE SRDCEM DIVNO HRÁT, VČD 1968

Výjimečný text nositelky Nobelovy ceny za literaturu aneb Seznamte se s **ELFRIEDE JELINEKOVOU** skrze režii **JURAJE AUGUSTÍNA**

Letošní sezónu mimořádných setkání se současnou dramatikou – **cyklus INprojekty** – završíme v pondělí 16. června uvedením dramatu **POUTNÍK**. Jeho autorkou je nekompromisní a vyhraněná literátka a dramatička Elfriede Jelineková, která dokonce obdržela Nobelovu cenu za literaturu, a to nejen za svou jazykovou obratnost, vynalézavost a originalitu. Poutník je hrou o osudu autorčina otce, hrou plnou odvážných témat, ale také pochopení a vcítění se do postavy, hrou lyrickou, ovšem nikoli sentimentální. Jelinekové texty je brilantní zpověď jednoho osudu,

ale to neznamená, že nutně musí být hrán jako monodrama. Poutník je psán jako proud řeči a promluv, ale nabízí zajímavé možnosti ke hravé práci s ním, k inscenačnímu rozpracování tohoto výjimečného textu. Ten zazní v revidované verzi překladu Zuzany Augustové, která text právě připravuje rovněž pro knižní vydání na podzim tohoto roku.

Jako malý inscenační projekt bude Poutníka režisrovat mladý talentovaný režisér **JURAJ AUGUSTÍN**, letošní absolvent brněnské JAMU. Asistovat mu při tom bude jeho spolužačka, dramaturgyně Sabina Machačová. I my se již velmi těšíme na tvůrčí setkání s tímto pozoruhodným tandemem. ZdJ

SPONZOR
POŘADU

ROZHOVOR s režisérem
Jurajem Augustínem
NAJDETE NA
www.vcd.cz

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYLA MALÁ! ANEB *Kristina Jelínková*, JAK JI NEZNÁTE...

Dědo Jiří, límeček!

Babí léto na Letné při veřejně prospěšných pracích.

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Po svérázném aktovce Honzy Musila a Romany Chvalové je tu další originální zpověď, tentokrát PEPY PEJCHALA HONZOU MUSILEM. Rozhovor však nakonec nevedli naši novopečení otcové, ale jejich synové JONÁŠ MUSIL (nar. 23. dubna 2014) a ELIÁŠ PEJCHAL (nar. 8. února 2014). Nicméně hovory dětí, byť jsou to kojenci, mohou o rodičích často ledacos napovědět... **AnH**

(BREKOT... BREKOT... ŘÍHNUTÍ... ODKAŠLÁNÍ)

Jonáš: Taký tě tak rodiče týrají?

Eliáš: Neustále mi koukají do plínek, mění oblečení, přehazují si mě z ruky do ruky a culí se mi do tváře. Když jim důrazně vysvětluju, co bych si přál, snaží se mi nacpat dudlíka do pusy. S ním to vysvětlování jde už hůř, a tak musím ještě přidat na důrazu. No a večer, když mám hlad nebo potřebuju čůrat, to aby se člověk ukřičel, než ke mně přijdou...

Jonáš: Souhlasím! Proč nepřiběhnou hned, když na ně voláme?! Přece když si pořídím dítě, mám se mu věnovat. Sobci!

Eliáš: Večer mě mamka ukládá a někdy i zahlédnu tatku, ale většinou je v práci, a tak ho vidím až ráno. Tolik se na něj těším, že vstávám i v pět. To si mě ale vezme mamka stranou a pár hodin mě k němu nepustí, tak si to musím vykřičet. Nakonec mamka nevydrží, povolí a předá mě ještě spícímu tatkoví.

Jonáš: Nejvíc mi vadí, když mě svléknou donaha a začnou mi zadek utírat takovou studenou utěrkou. To nesnáším!

Eliáš: To mi tak moc nevadí, spíš se snažím, aby jich na mě vypotřebovali co nejvíc, a tak je to omrzelo. Vždyť oni sami si zadek utírají suchým papírem!

Jonáš: Vrchol jejich mučících nástrojů je ta nádoba s tekutinou. Si myslí, že když tam plave kačenka, že mi to jako nebude vadit, nebo co?! Horor!!!

Eliáš: Ještě pěnu nebo navoněnej olej mi tam chtějí cpát. To já se raději potápím a v té pěně pak ani tu kačenku ve vaně najít nemůžu. Zvláště když mě u koupání pořád drží pevně v rukách. No zkuste se při tom potopit! Copak je taky držím při jejich koupání zkrátka?

Jonáš: Hele, nevím jak tvoji, ale ti moji jsou hrozně srandovní, když večer předstírají, že oba spí. A pak se můžu potřhat smíchy, když je slyším šeptat. Trápáci.

Eliáš: To mě vždycky hrozně rozesměje. Copak si myslí, že budu chodit spát, když chtějí oni? Alespoň ráno je vždycky se vstáváním předběhnu. To já jen chci, aby nezaspali do práce. Teda vzbudit tatku je o dost těžší než mamku. Ta má lehkej spánek, ale když ji trochu utahám, tak mi jde s probouzením táty pomáhat. Škoda, že už nevidím, jak musí běžet do divadla na zkoušku, protože to zrovna u mamky snídám, a to si u toho taky rád zdřímnu.

Jonáš: Vůbec si myslím, a ty se mnou budeš jistě souhlasit,

v bříchu bylo líp! Byli jsme v teple, žádný problémy, žádný dotěrný procedury. Žádný rodiče, kteří mají potřebu tě pořád oslintávat. Se nemůžou cícet mezi sebou? To mě do toho musí zatahovat? Ach jo! Tak se zatím měj... A dej jim co proto! Když seš umytej a namazanej, ale ještě nemáš plínu, to je nejlepší o pustit... To je největší sranda! Ha ha... Tě plena!

Eliáš: To je fakt. V bříšku to bylo super. I když tam občas nakukoval nějaký zvědavý pán, dokonce si mě měřil a fotil. A bylo tam čím dál míň místa. Když jsem už musel vylézt od mamky, a že jich při tom byla na mě přesila, pořádně jsem jim za to vyhuboval. No a s tím líbáním! Fakt nechápu, co na tom mají! Taký mě furt oslintávají, dokonce si na to vzali i přibuzné! A když chci slintnout já, hned mi to plenou utírají. Někdy je to fajn, zvlášť pěstičky a zajímavý věcíčky kolem. To si rád láduju do pusy, ale oni to zase hned vytahují. Tak to líbání je asi přetahování se o nějakou dobrotu, co má jeden z nich v puse. Asi to taky brzy zkusím... Tak čus a zas někdy – na čůranou!

JONÁŠ MUSIL

ELIÁŠ PEJCHAL

Slavnostní open-air večer

THÁLIE A ARNOŠT Z PARDUBIC

30. ČERVNA 2014 OD 19.00 HODIN – NÁMĚSTÍ REPUBLIKY U MĚSTSKÉ ZVONICE

Východočeské divadlo si uvědomuje, že není a nemusí být jen stánkem vyhraněně divadelním, ale také institucí s širším společenským významem. Těto naší instituci totiž nejsou lhostejné ani ty události, které sice nesouvisejí zcela přímo s divadelní tvorbou, ale s kulturou našeho města jako takovou. I proto divadlo pořádalo sbírku na realizaci zvonu Thálie pro zvonici u kostela sv. Bartoloměje a na zhotovení schodiště do této zvonice, která by se mohla stát – kromě své funkčnosti – atraktivním návštěvnickým cílem. Vnímáme, že podobné aktivity mohou být pro naše město přínosem a jsme rádi za podporu vás, našich stálých a věrných diváků, kteří jste se rozhodli na tento výskutku bohužel projekt přispět. Vám všem věle děkujeme a všechny vás zveme na výjimečnou akci, při které tyto dvě sbírky završíme slavnostním aktem. Dojde k symbolickému předání schodů, které jsou v městské zvonici již instalovány, a k předání zvonu Thálie, zhotoveného podle výtvarného návrhu herce Pavla Novotného, pardubické diecézi. Ta se však rozhodla zvon neumístit na církevní půdu, ale propůjčit zvon za symbolickou korunu ročně na 99 let Východočeskému divadlu, které jej bude užívat ke slavnostním úkonům a bude trvale vystaven ve foyer divadla.

ARNOŠT Z PARDUBIC – 650. výročí

Toto setkání ovšem bude mnohem bohatší a uskuteční se u příležitosti letošních oslav, kdy si připomínáme jednu z vůbec nejvýznamnějších osobností našeho města – arcibiskupa pražského Arnošta z Pardubic. 30. června 2014 vzpomeneme jeho činů a významu – přesně na den 650 let od jeho úmrtí. Tato akce se uskuteční na náměstí Republiky u zvonice od 19.00 hodin – po Mši svaté, která se se bude konat v kostele sv. Bartoloměje za celebrování kardinála

mons. Dominika Duky. Ten následně zahájí i náš kulturní program – společně s ředitelem divadla Petrem Dohnalem a zástupci statutárního města Pardubice. A na co se můžete těšit? Jak jinak než na ukázky z díla, ve kterém Arnošt z Pardubic jako postava vystupuje – herci Východočeského divadla budou zpívat především písně z muzikálu Noc na Karlštejně. Uslyšíte například Petru Janečkovou, Martinu Sikorovou, Petru Tenorovou, Ladislava Špinera nebo Josefa Pejchala. Uvedeme také krátkou hru z tvůrčí dílny VČD Z Klodzka do Pardubic o životě arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Účinkovat v ní budou herci Východočeského divadla společně se členy Mladého divadelního studia LAIK. Tímto i dalším programem vás bude provázet Petr Dohnal spolu se svými hereckými kolegy. Na divadelní část tohoto slavnostního podvečera pak naváže koncert Vysokoškolského uměleckého souboru Pardubice. Zdj

NA PRKNECH VČD SE POSTAVA ARNOŠTA Z PARDUBIC NAPOSLEDY OBJEVILA V MUZIKÁLU **NOC NA KARLŠTEJNĚ** (2001), VE KTERÉM JI ZTVÁŘNIL PETR HÜBNER, FOTO V. MOHYLOVÁ

DIVADLO HLEDÁ vlásenkářku/ře – kadeřnici/níka

Pokud byste rádi pracovali v divadle a máte zkušenosti z kadeřnictví či maskérny, ozvěte se nám!

NÁPLŇ PRÁCE:

- VÝROBA VLÁSENEK, PLNOVOUSŮ A KNÍRŮ, PŘÍČESKŮ, BRAD, ČOPŮ, ŘAS A OSTATNÍCH VLASOVÝCH DOPLŇKŮ V DOBOVÉ I CIVILNÍM PROVEDENÍ
- SPECIÁLNÍ LÍČENÍ A MASKOVÁNÍ

- ÚPRAVA ÚČINKUJÍCÍCH NA JEDNOTLIVÁ PŘEDSTAVENÍ

POŽADUJEME:

- VYUČENÍ V OBORU KADEŘNÍK

NABÍZÍME:

- PRÁCI V ZAJÍMAVÉM PROSTŘEDÍ
- PRÁCI NA PLNÝ ÚVAZEK V NEPRAVIDELNÉ PRACOVNÍ DOBĚ, VČ. VÍKENDŮ A SVÁTKŮ

- PŘÍSPĚVEK NA STRAVOVÁNÍ
- DIVADELNÍ PRAZDNINY

NÁSTUP: ZÁŘÍ 2014

PRÁCE JE VHDNÁ I PRO ČERSTVÉHO ABSOLVENTA.

BLIŽŠÍ INFORMACE POSKYTNĚ VEDOUČÍ VLÁSENKÁRNÝ BOHUSLAV VAGENKNECHT
TEL. Č. 466 616 424.

TANEC JE MŮJ ŽIVOT, ŘÍKÁ TAJFUN JMÉNEM PETRA PARVONIČOVÁ

PETRA PARVONIČOVÁ, choreografka Cabaretu – mladá, rozesmátá, rozevlátá, vášnivá, do úsměvu plná energie, přátelská. Je s ní fakt sranda. Je absolutní profesionál. Všichni jsme si ji oblíbili. Udělat s ní rozhovor je však peklo. Je nepolapitelná. V autě mezi Ostravou a Ústí nad Labem, na benzínkách psala odpovědi do iPadu, bez háčků a čárek. Ale jinak je bezvadná. A budeme rádi, když s námi bude zase spolupracovat.

FOTO J. ADLT

Petro, jsi tanečnice, choreografka a lektorka. Co z toho děláš nejraději a u čeho si nejvíce odpočineš? Popravdě, mám někdy pocit, že nejsem unavená ani z jedné činnosti. Při „choreografování“ a pedagogice bohužel dostávají zabrat hlasivky, takže se kolegové někdy smějí mému chraptavému hlasu, nebo mi ho závidí. Poslední dva roky si nejvíce „odpočinu“ při tanci, účinkování nebo když jsem jako tanečník na stážích a workshopech. A co dělám nejraději? Mě baví všechno, co dělám. Samozřejmě mám období, kdy mě nejvíce naplňuje učení v mé taneční škole, teď mám sezónu, kdy miluju prkna divadelní a baví mě stavět „chorošky“, přinášet nové věci, být kreativní, hrát si s hudbou a vlastně i motivovat herce a tanečníky.

Učila ses a ovládáš mnoho tanečních stylů, třeba contemporary/modern dance, street dance, flamenco, salsu, jazz dance. Který ze jmenovaných druhů je ti nejbližší?

Já nikdy nebyla klasická baletka. Vždycky mě muse-li, už od moderní gymnastiky, umírnovat, měla jsem vždycky strašně moc energie. Moderní tanec je jedním z nejbližších mému srdci i tělu, ale velmi ráda objevuji, co ještě neumím a co se mohu učit. Po návštěvě New Yorku jsem pochopila, že muzikálový styl je ušitý na míru i mému temperamentu a asi tím, co dávám ráda dál.

Máš nějaký vzor – tanečníci či choreografku? Nebo svého guru? Kdo tě nejvíce ovlivnil? →

FOTO J. ADLT

Guru? :-) Je spousta idolů, už odmalička jsem si vylepovala tanečníky ze zahraničí i z ČR na dveře skřínky v šatně taneční konzervatoře. Postupem času se idoly mění, s nimi i nároky na sebe samu. Vzorů je spousta. Ale kdo mi opravdu ovlivňuje život, je rodina, která mi dala neskutečné zázemí. Mám pár skvělých opravdových přátel. Miluju svoji ségru, je to pro mě můj Pumbaa. Já jsem Timon-Hakuna matata – Lion King, pro neznabohy. :-) Babička je ten, kdo mi řekne vždycky pravdu, kdo mě ocení, a já si toho vždy vážím. Mám za sebou tzv. osudová setkání i v tanečním životě, lidi, kteří mi dali nejen znalosti, ale i impulsy, díky kterým jsem se posouvala dál, a mám je opravdu v srdci. Měla jsem obrovské štěstí, když mi díky mé ztřeštěnosti zasáhl do života Petr Novotný – můj umělecký táta – a oslovil mě ke spolupráci. Takže i když to zní jako od Rosamundy Pilcher, tak to takhle je. Někdy ani nevíme, co máme, dokud to neztratíme, tak já to vím a ztratit to nehodlám a nechci!

Byla jsi na stážích v Paříži, New Yorku, ve Vídni, v Itálii, ve Španělsku. Který pobyt ti nejvíce dal? Kde ses cítila takzvaně „ve své kůži“?

Stáže... To je na jeden velký povzdych. Pokaždé, když odlétám, mám průjem. :-) Nejsem trémista, ale nikdy prostě nevíte, co vás tam čeká, co se od vás očekává, a jakmile jedete sami s kufrem a plyšovým pejskem Topleronem, máte staženou prdku... Slušněji to nepopíšu. :-) Každé město, každá země mě okouzila, ale New York vítězí. Poprvé jsem myslela, že jsem ve snu, který jsem si vždycky přála, podruhé jsem po návratu trpěla jako pes a strašně

se mi stýskalo po kurzech, divadlech, Central Parku, celeru s mrkví a dipem, městě, žlutých taxících... A potřeť? To vám prozradím, až se za týden vrátím.

V programu ke Cabaretu o tobě píšou: „Organizuje nejen maturitní plesy v Plzni, Praze a západních Čechách, ale zároveň maturanty učí ovládat různé styly tance a vytváří náročná maturitní předtančení.“ Připadá mi, že je to strašně náročná práce za málo peněz, ale třeba se mýlím. Čím tě tato práce naplňuje?

Maturanti. Budete se smát, ale já s nimi mládnou. Je to obrovská škola pro profesí. Jděte a nejprve zkuste rozhýbat amatéry. Získat si autoritu a zorganizovat bandu bláznů, kteří naprosto nevědí, co je zodpovědnost. Škola!!! Pro mě velká. Vyčerpávající, hlavně na hlas, ale obohacuje mě a vrací se mi zpět krásným způsobem. Nemyslím oblíbenosti či desítkami nabídek, ale tím, že jdete po ulici a odrostlý maturant vás obejmě a řekne: „Ahoj Péto, rád tě vidím.“ To je něco skvělého!

Čím se inspiruješ, když tvoříš choreografii? Víím, že je to u každého titulu jiné, tak abych byla konkrétní, jak jsi vymýšlela tance do Cabaretu?

Inspirace samozřejmě přicházejí ze zkušeností, hodně mě ovlivňuje New York, celková spoluúčast na kurzech World Dance Movementu a znalost zahraničních pedagogů a choreografů. Já stavím v noci, ve spaní, choreografie se mi zdají, nebo za volantem, kde vypadám jako blázen pro jiné řidiče. A Cabaret? Šlo to, díky Bohu, samo. Někdy mám strach, aby mi nevzal, co mám. Team byl skvělý a nápady šly do hlavy i nohou samy. Hudba je skvostná, téma silné, herci talentovaní, já přijela přímo z New Yorku do zkoušení, nabitá energií. Víc jsem si přát nemohla.

V Cabaretu jsi neuvěřitelným způsobem rozhýbala Ládu Špinera. Ne že bych o jeho pohybových schopnostech pochybovala, ale v tomto případě je to dost významná část představení, a je pravda, že tančí skvěle! Musela jsi ho hodně motivovat? Jak se vám spolu pracovalo?

Láda... já ho ani snad jménem neznám. Je to, a troufám si to přisvojit, můj „Mistr Teplák“! První zkouška? Přišel v odřbaných džínách, myslím, že měl po zájezdu, takže nevypadal jako vyspaná Šípková Růženka, chtěl cigo a pauzu, stěžoval si na bolest kolen a myslím, že plácnul, úplně zbytečně, něco o svém vysokém věku. Tohle na mě neplatí. To oni jdou s masem na trh, oni budou hrát a tančit pro lidi, kteří si platí za lístky, a oni mají milovat svou práci a dané představení... Jenže POZOR!!! Tohle já takovému profíkovvi, jako je Tepláček, říkat nemusím. Druhý den měl ony slavné tepláky, zavázaná kolena a dřel a dřel a dřel. Je to talent, a jelikož pracuji po divadlech v celé ČR, troufám si říct, že je to jeden z mistrů svého druhu. Doufám, že si to nepřečte, jelikož to bude pak peklo. :-) Ne, vážně, mám v pova-

ze najít v každém to nej a vytvořit team. Chci, aby je to bavilo. Zkoušení je jedna z nejdůležitějších částí tvorby, a to divák nevidí.

Všimla jsem si, že sis pamatovala všechny choreografie do detailu, obvykle jsi je vedle jeviště tančila s herečkami. Jak funguje paměť tanečnicků a choreografů? Tělo samo si vzpomene? Nebo je to přes mozek?

Hmm, mozek. Víš, že jsem blondýnka. :-)) Žertuji. Já mám tohle asi opravdu jako dar. Stane se, že někdy něco změním, poupravím, jelikož je jiné vidět to na baletním sále, na jevišti, v kostýmech atd. Ale snažím se, pokud člověka už znám či vycítím jeho povahu, stavět lidem tzv. „na tělo“. A to je důležité. Nevím, jak to mají jiní choreografové, prý je dobrá třežalka nebo víno. :-))

Na naší premiéře se zranila jedna tanečnice a ty jsi za ní „skočila“ zbytek představení. Co se ti odehrávalo v hlavě, když jsi viděla, že chybí na place?

Ano, vylekala jsem se, věděla jsem, že profil v den premiéry neproměšká svůj výstup, a bylo mi jasné, že se něco stalo. O pauze jsem vletěla do dveří a už se na mě sesypaly ženy z garderoby a házely na mě paruku a kostým... Na jevišti jsem pak měla strach, abych to holkám nepokazila. Ale užila jsem si to.

Máš čas ještě na něco jiného než tanec a divadlo?

Volný čas jsem ani nepotřebovala, teď někdy cítím, že by bylo fajn být víc s pejskem, rodinou, přáteli. Já neberu práci jako práci, koníčky nemám a kdyby, budou asi opět spojené s profesí, s divadlem. Zatím to jinak nemám, pokud mě někdo soudí, je to jeho problém. Já jsem spokojená.

Jaký druh divadla si nejvíce vychutnáš jako divák?

Jsem příznivec všeho. Když jdu na muzikál, ať v Evropě, zámoří či u nás, neodsoudím nic, naopak, ráda se podívám na jiné produkce a výtvoř. U vás jsem zhlédla Jeptišky a strašně se mi líbily. Muzikály jsou mi teď nejbližší, ale mám ráda balet, moderní i klasický, činohru, operetu i operu, opravdu mě nenudí nic.

Co tě v nejbližší době čeká na prknech divadel i mimo ně?

Wow, čeká mě perná sezóna. Fantom opery, Romeo a Julie, Noc na Karlštejně, Hoffmannovy povídky, vystoupení taneční školy Dance Center Eagle, kterou jsme s kolegy před šesti lety založily v Plzni, spousta plesů, stáž v Madridu, Itálii, New Yorku a Paříži. Takže sezóna je opravdu perná. Myslím, že jak je u mě zvykem, 24. prosince nikomu nezvednu telefon. :-))

Petro, díky, ať ti tvá energie vydrží a ať seženeš vysněný růžový kufr na cestu do New Yorku! JaU

CELÉ OBSAZENÍ CABARETU I S REALIZAČNÍM TÝMEM, P. PARVONIČOVÁ SEDÍ NA KLÍNE KOSTÝMNÍHO VÝTVARNÍKA R. ŠOLCE, FOTO M. KLÍMA

PROŽIJTE V DIVADLE VÍKEND S BOHEM!

Národní rada osob se zdravotním postižením ČR vás zve na benefiční představení **Víkend s Bohem**, které se ve středu 11. června odehraje na prknech Východočeského divadla.

„Představení jsme se rozhodli přivést nejen proto, aby se lidé pobavili a trochu zamysleli, ale především jím chceme podpořit dobrou věc – výtěžek z představení bude věnován na rekondiční pobyt lidí se zdravotním postižením,“ informovala organizátorka akce a krajská koordinátorka Národní rady osob se zdravotním postižením ČR Radka Svatošová. Pod tajemným názvem se skrývá původní divadelní komedie **Maria Kubce**, který o ní říká: **„Naše autorská hra je zamýšlením nad věcmi vážnými i nevážnými. Když už jsme měli to štěstí a ocitli se na této planetě, musíme čelit i těžkým životním zkouškám, pro jejichž úspěšné zdolávání je potřeba najít sílu a postavit se jim čelem. Životní peripetie je třeba brát s humorem a nadhledem.“**

V úspěšné inscenaci spolu s Mario Kubcem, který se ujal i režie, hrají Matouš Ruml a František Kubec. RaS

M. RUML A M. KUBEC, VÍKEND S BOHEM, FOTO R. ALBRECHT

S abonentkou do Lanového centra se slevou!

Východočeské divadlo navázalo spolupráci s **Lanovým centrem Pardubice**, s nímž má překvapivě poměrně hodně společného. Děti se zde stejně jako v divadle pobaví, uvolní, zrelaxují, zažijí trochu dobrodružství, něčemu se přiučí... a nudit se nebudou ani dospělí návštěvníci, ba právě naopak! Pokud jste našimi předplatiteli a máte rádi adrenalin v krvi, navštivte Lanové centrum na Cihelně u koupaliště, po předložení abonentky do divadla získáte slevu ve výši 10 %!

Lanové centrum Pardubice bylo vybudováno na jaře 2010 a stále se rozrůstá. Na ploše více než 4 300 m² naleznete 11 vysokých lanových překážek na sebejištění ve výšce 9,5 m, obří houpačku

Big Swing, 70m lanovou dráhu, Tarzaní skoky. Pro děti lanáček se záchrannými sítěmi ve výšce 1,5 m s 11 překážkami, 4 trampolíny a další atrakce. Areal nabízí rovněž občerstvení a sociální zázemí, díky svým dispozicím a kvalitnímu prostředí je jako stvořený pro pořádání firemních akcí, team buildingů či oslav.

Více se dozvíte na www.lanovecentrum-pardubice.cz.

Takže nejdříve do divadla a poté na shledanou ve výškách na lanech...

RaS

FOYER ozdobí obrazy inspirované divadlem

Foyer divadla od poloviny června zaplní práce absolventů výtvarného kroužku pro dospělé při DDM ALFA Pardubice – Polabiny, odloučené pracoviště DELTA. Výstava s názvem **Na prkně** zde bude zahájena 14. června před premiérou Zojčina bytu, prohlédnout si ji budete moci až do první premiéry příští divadelní sezóny – tedy do poloviny října.

Vystavující:

Eva Franzová

Bohuslava Lochmanová

Věra Macháčková

Jana Pochobradská

Jana Pelcáková

Svatava Rusková

Magdalena Slánská

Výstavu i samotný výtvarný kroužek představuje jeho vedoucí Kateřina Majorová: „Náš zájmový útvar má v DDM Alfa již devítiletou tradici, veřejně pak společně vystavujeme už šestým rokem.

Díla na této výstavě jsou výsledkem práce nejen absolventů, kteří navštěvují kroužek již několik let, ale i „čerstvých“ účastníků našeho kroužku pro dospělé. Téma, které bylo pro letošní rok zvoleno, se s ohledem na výstavní prostor samo

nabízí. Ano, je to Divadlo. Proto také autoři společně zvolili název **Na prkně**. Pomyslných prken, co znamenají svět, se dotkli nejen svou prací, ale díky výstavě na půdě Východočeského divadla i fyzicky.

Divadlo bylo pro autory silné, i když ne zcela jednoduše uchopitelné téma. Inspiraci čerpali především z divadelních her, divadelního prostředí, ale objevují se i práce, které se opírají o architekturu pardubického divadla.

Stejně jako je každý z vystavujících individualitou a téma divadla tak široké, je každý pohled na divadlo jiný. Fantazie, zkušenosti a z nich vycházející asociace nasměhovaly každého z tvůrců jinam a výsledná díla jsou opravdu rozmanitá. Možná proto, že divadlo je pojem spjatý především s emocemi a prožitkem, vystavujeme díla spíše expresivního charakteru.

Doufám, že i přes velkou různorodost, rozmanitost, se nám podařilo práce spojit v konzistentní celek. Je tedy na divácích, návštěvnících divadla, aby posoudili, jak se nám naše úsilí vydařilo.

Předem také děkujeme za jakoukoliv reakci na probíhající výstavu, protože konfrontace s veřejností je pro všechny umělce velmi přínosná a je motivací pro další práci v jejich oboru.“

RaS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 WWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
 WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 TELEFON: 466 616 423
 602 408 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
 PÁTEK 11:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

Alukov
 Member of IPC Team

Autoprodej DUKLA
 PARDUBICE

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
 Český rozhlas

ČK
 Česká kultura
 (Přehled kulturních programů)

Country
 RADIO

RADIO
 CENNA
 HORA
 MLI

V
 východočeská identita

Informační server
 WWW.PARDUBICEK.CZ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArr

HAK

P
 CENTRUM

BARTH MEDIA

era

VČES
 A SOCIÁLNÍ ODBORNÝ ÚSTAV

MULTI

Kádroviny

Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ČERVEN 2014 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. MEJZLÍK A J. KALUŽNÝ, KRÁLOVA ŘEČ, FOTO J. VOSTÁREK